

то никогда корабъ не бѣ плывалъ предъ него. и Преднина-та му бѣ възвыта камъ волныте що идяха отъ море-то, щото елижды влизаха въ провлака, тя ся возвышаваше совершенно а карена-та (подводна-та часть на кораба) виждашеса на воздуха; а задница-та като ся потопяваше въ вода та, покрывашеса до верха и виждашеса погрузена въ нея. Въ таково убо положеніе, тласканъ отъ море-то и вѣтра камъ земля-та невозможно бѣ да ся возврати тамо отъ кадѣ бѣ прійшелъ, или да прерѣжи важя-та си и да падне при крайморіето отъ което го раздѣляваха мѣлководія-та и подводны-тѣ камани. Всяка волна, като съ стремленіе ся разбиваше на поморіе-то, успѣваше шумяща даже до най внутренны-те ручки, и фарляше голышы выше отъ двадесять ноги въ суша-та; послѣ като ся оттегляваше открываше една голема яма отъ дно-то на поморіе-то на което кремени-те ся валяха съ единъ хриплый и ужасный шумъ. Морето, возмущаемо отъ вѣтръ достигаше бурно отъ часъ на часъ повече, и весь сей провлакъ който е между той островъ Яморъ, бѣ широко поле отъ бѣли пѣни ископано въ черны и глубоки ямы. Пяна-та ся трупаше